
«Νομιμοποίηση» της έκφρασης φύλου στον ελληνικό παραδοσιακό χορό.

Αντιλήψεις ενηλίκων χορευτών.

Μπούνα- Βάιλα¹ Α., Παπάνης², Ε.

¹ Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

² Πανεπιστήμιο Αιγαίου

Περίληψη

Η θέση του γυναικείου φύλου στον ελληνικό παραδοσιακό χορό έχει υποβαθμιστεί σε σχέση με αυτή του ανδρικού φύλου. Η γυναίκα αδυνατούσε να αυτοσχεδιάσει. Αντίθετα, έδωσε μεγαλύτερη βαρύτητα στη χορευτική της έκφραση σε αντίθεση με τον άνδρα που απολάμβανε μεγαλύτερη ελευθερία κινήσεων. Οι στερεότυπες αναπαραστάσεις, οι διακρίσεις και οι προκαταλήψεις εναντίον των δύο φύλων συνεχίζουν να αναπαράγονται ασυνείδητα και από τα ίδια τα άτομα. Τόσο οι καταστάσεις όσο και οι πρακτικές νομιμοποιούνται με βάση το βιολογικό φύλο του ατόμου. Το παρόν άρθρο εξετάζει τις αντιλήψεις των ενηλίκων χορευτών για τις επιλογές φύλου και τις πρακτικές που ακολουθούνται στον ελληνικό παραδοσιακό χορό. Ως μέσο συλλογής δεδομένων χρησιμοποιήθηκαν ερωτηματολόγια και βινιέτες, τα οποία δόθηκαν σε 100 ενήλικες. Τα αποτελέσματα της έρευνας καταδεικνύουν ότι τα άτομα του δείγματος επιλέγουν αυτή την ενασχόληση -δηλαδή τον παραδοσιακό χορό- συμβάλλοντας έτσι στη διαμόρφωση και ενίσχυση της ταυτότητας φύλου τους κατά την εφαρμογή του. Σύμφωνα με το δείγμα, οι γυναίκες και οι άνδρες αντιπροσωπεύονται με τρόπο που παραπέμπει σε παραδοσιακά μοντέλα που θεωρούν μια τέτοια αναπαράσταση του φύλου ως μέρος της «κανονικότητας».

Λέξεις κλειδιά: φύλο, παραδοσιακός χορός, στερεότυπα, αναπαραστάσεις φύλου